

ÎNCHEIERE

25 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca- Doneva
Nicolae Craiu
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Andrei Cucta,
în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă
de către Andrei Cucta împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, intervenient
accesoriu Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu
privire la contestarea actului administrativ, obligarea stabilirii pensiei pentru
vechimea în muncă și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din data de 05 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,
prin care s-a respins apelul declarat de către Andrei Cucta, s-a admis apelul declarat
de către Casa Națională de Asigurări Sociale, s-a casat hotărârea din data de 25
ianuarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru cu emiterea unei noi hotărâri
privind respingerea cererii de chemare în judecată,

constată:

La 27 noiembrie 2017 Andrei Cucta a depus cerere de chemare în judecată, în
procedura contenciosului administrativ, cu concretizările ulterioare, împotriva Casei
Naționale de Asigurări Sociale, intervenient accesoriu Inspectoratul General al
Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, prin care a solicitat anularea deciziei nr.
24 din 12 august 2017 a Casei Naționale de Asigurări Sociale privind refuzul în
stabilirea pensiei, obligarea pârâtei să-i stabilească pensia din momentul solicitării,
încasarea sumei de 30 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat în legătură cu
refuzul confirmării și stabilirii pensiei, precum și 4 000 de lei cheltuieli de asistență
juridică.

În motivarea cererii de chemare în judecată Andrei Cucta a indicat că a activat
în cadrul Ministerului Afacerilor Interne începând cu 02 februarie 1996 - până la 20
iunie 2017.

Prin ordinul nr. 109 ef. din 14 februarie 2014 al Inspectoratului General al
Poliției, în temeiul art. 76, lit. g) din Codul muncii și art. 45 din Legea cu privire la
activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, a fost
suspendat contractul individului de muncă încheiat cu Andrei Cucta în baza
demersului Procuraturii Anticorupție nr. 400 din 24 ianuarie 2014 privind
suspendarea provizorie din funcție a unor angajați ai INP al IGP, din motiv că la 28

ianuarie 2014 a fost finalizată urmărirea pe cauza penală nr. 2013978223, cu remiterea acesteia în adresa Judecătorei Buiucani, mun. Chişinău pentru examinare în fond, până la primirea deciziei definitive pe caz.

Prin ordinul nr. 248 ef. din 13 iunie 2017 al Inspectoratului General al Poliţiei, în temeiul art. 38, alin. (1) lit. c) din Legea privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016, au fost încetate raporturile de serviciu cu Andrei Cucta în legătură cu acumularea vechimii în muncă, cu dreptul de a primi pensie pe linia MAI, cu achitarea compensaţiei băneşti pentru concediile de odihnă anuale neutilizate şi a indemnizaţiei unice în conformitate cu art. 49, alin. (2) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016, de la 20 iunie 2017.

Vechimea calendaristică în serviciu a lui Andrei Cucta în cadrul organelor afacerilor interne la data concedierii din funcţia de ofiţer de patrulare al Companiei escortă şi misiuni speciale a Inspectoratului Naţional de Patrulare al Inspectoratului General al Poliţiei a constituit 21 de ani, 04 luni şi 18 zile.

Prin certificatul nr. INP/3028 din 22 iunie 2017 eliberat de Inspectoratul Naţional de Patrulare şi duplicatul livretului militar HO nr. 5911014 din 12 octombrie 1994 eliberat de SAM a raionului Căuşeni se confirmă faptul că de la 28 decembrie 1989 – până la 25 noiembrie 1991 Andrei Cucta a îndeplinit serviciul militar, perioadă care se include în calculul vechimii în serviciu pentru stabilirea pensiei, calculându-se 1:1, în total 01 ani, 10 luni şi 27 de zile.

Potrivit informaţiilor gestionate de Ministerul Afacerilor Interne, vechimea în muncă a lui Andrei Cucta, pentru stabilirea pensiei conform art. 13, lit. a) din Legea asigurării cu pensii a militarilor şi a persoanelor din corpul de comandă şi din trupele organelor afacerilor interne şi din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri nr. 1544 din 23 iunie 1993 şi Legii privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016, la data de 20 iunie 2017 a constituit 23 de ani, 03 luni şi 15 zile, inclusiv cu perioada suspendării, fapt confirmat prin certificatul eliberat de Inspectoratul Naţional de Patrulare nr. 3028 din 22 august 2017 şi prin ordinul Inspectoratului General al Poliţiei nr. 248 ef. din 13 iunie 2017.

La 07 iulie 2017 Andrei Cucta s-a adresat Casei Naţionale de Asigurări Sociale cu cerere, solicitând să i se stabilească pensia pentru vechimea în muncă, la care a anexat copia buletinului de identitate, carnetul de muncă, livretul militar, extrasul din ordinul nr. 248 ef. din 13 iunie 2017 al Inspectoratului General al Poliţiei, calculul vechimii în muncă.

Prin decizia nr. 24 din 12 august 2017 a Casei Naţionale de Asigurări Sociale cererea lui Andrei Cucta a fost respinsă din motivul lipsei vechimii necesare în serviciu.

În decizia contestată Casa Naţională de Asigurări Sociale s-a referit la faptul că potrivit certificatului nr. INP/3028 din 22 iunie 2017, eliberat de Inspectoratul Naţional de Patrulare, se confirmă faptul că vechimea în muncă la data eliberării din serviciu - 20 iunie 2017, a constituit 23 de ani, 3 luni şi 15 zile. În vechimea în muncă a fost inclusă şi perioada în care a fost suspendat contractul individual de muncă a lui Andrei Cucta în baza ordinului IGP nr. 109 ef. din 14 februarie 2014. Din cauza că în perioada 14 februarie 2014 - până la 20 iunie 2017 contractul individual de muncă a fost suspendat, temei legal de a include în vechimea în muncă a perioadei

menționate, nu s-a stabilit, deoarece conform art. 18, lit. a) din Legea nr. 1544 din 23 iunie 1993, în vechimea în muncă se include „serviciul în organele afacerilor interne”, fapt ce presupune activitatea reală în funcția deținută, iar conform art. 75, alin. (2) din Codul muncii, suspendarea contractului individual de muncă presupune suspendarea prestării muncii de către salariat și a plății drepturilor salariale (salariu, sporuri, alte plăți) de către angajator.

La 16 octombrie 2017 Andrei Cucta s-a adresat Casei Naționale de Asigurări Sociale cu cerere prealabilă, solicitând anularea deciziei nr. 24 din 12 august 2017 și examinarea documentelor prezentate întru confirmarea și stabilirea pensiei în temeiul Legii nr. 1544 din 23 iunie 1993.

Prin răspunsul nr. C-1913/17 din 09 noiembrie 2017 a Casei Naționale de Asigurări Sociale, cererea prealabilă depusă de Andrei Cucta a fost respinsă ca neîntemeiată.

În opinia reclamantului refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale este neîntemeiat, care contravine prevederilor legale, încălcându-i în așa mod dreptul la pensie și la un trai decent prevăzut de lege.

Prin hotărârea din data de 25 ianuarie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru s-a admis parțial cererea de chemare în judecată, s-a anulat decizia nr. 24 din 12 august 2017 a Casei Naționale de Asigurări Sociale privind refuzul în stabilirea pensiei, s-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să-i stabilească și să-i achite lui Andrei Cucta pensia pentru vechimea în muncă din momentul solicitării - 07 august 2017, în temeiul Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri nr. 1544 din 23 iunie 1993. S-a încasat din contul Casei Naționale de Asigurări Sociale în beneficiul lui Andrei Cucta suma de 4 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. În rest, pretențiile s-au respins ca neîntemeiate.

Pentru a decide astfel instanța de fond a reținut că Casa Națională de Asigurări Sociale a refuzat în stabilirea și achitarea pensiei lui Andrei Cucta din motiv că în perioada 14 februarie 2014-20 iunie 2017 acesta a fost suspendat din funcție, fapt ce nu reprezintă activitate de muncă reală și nu poate fi inclusă în vechimea în muncă, precum și faptul că nu a putut prezenta certificate privind întreținerea bănească pentru perioada pentru ultimele 12 luni de activitate iunie 2016- iunie 2017.

Instanța de fond prin prisma art. 75, alin. (2) și (3) din Codul muncii, raportat la materialele cauzei, a concluzionat că pretențiile lui Andrei Cucta cu privire la anularea deciziei nr. 24 din 12 august 2017 a Casei Naționale de Asigurări Sociale privind refuzul în stabilirea pensiei și obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să-i stabilească și să-i achite lui Andrei Cucta pensia pentru vechimea în muncă din momentul solicitării - 07 august 2017, sunt întemeiate, deoarece prin ordinul nr. 248 ef. din 13 iunie 2017 al Inspectoratului General al Poliției, Andrei Cucta a fost concediat în legătură cu acumularea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie.

Instanța de fond a respins ca fiind neîntemeiat argumentul Casei Naționale de Asigurări Sociale precum că Andrei Cucta nu a prezentat certificat privind salariul pentru perioada ultimelor 12 luni de activitate iunie 2016- iunie 2017, deoarece în temeiul art. 44 din Legea nr. 1544-XII din 23 iunie 1993 privind asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, pct. 4, lit. a)

din Hotărârea Guvernului 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, la cererea privind stabilirea pensiei pentru vechimea în muncă se anexează certificatul despre întreținerea bănească pentru 12 luni calendaristice de activitate precedente concedierii. La caz, 12 luni calendaristice de activitate precedente concedierii cuprinde perioada de timp 2012-2013, iar Andrei Cucta a prezentat certificatele privind întreținerea bănească anume pentru această perioadă.

Instanța de fond a concluzionat ca fiind neîntemeiată pretenția lui Andrei Cucta cu privire la repararea prejudiciului moral, prin încasarea unei sume de bani, deoarece însuși constatarea ilegalității actului administrativ, constituie o satisfacție echitabilă suferințelor morale suportate de către acesta.

Subsecvent pretenției admise instanța de fond prin prisma art.96, alin (1) din Codul de procedură civilă a obligat partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile suportate pentru asistența juridică, dispunând spre încasare suma de 4 000 lei.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 24 aprilie 2019 a respins cererile de apel depuse de către Andrei Cucta și de către Casa Națională de Asigurări Sociale, a menținut hotărârea din 25 ianuarie 2019 a Judecătoriei Chișinău. sediul Centru.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din data de 18 septembrie 2019 s-a casat decizia din 24 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei la Curtea de Apel Chișinău.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 05 noiembrie 2019 a respins apelul declarat de către Andrei Cucta, a admis apelul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, a casat hotărârea din data de 25 ianuarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru cu emiterea unei noi hotărâri, prin care a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Andrei Cucta.

Instanța de apel a concluzionat ca fiind neîntemeiată soluția instanței de fond cu privire la anularea deciziei nr. 24 din 12 august 2017 a Casei Naționale de Asigurări Sociale privind refuzul în stabilirea pensiei și obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să-i stabilească și să-i achite lui Andrei Cucta pensia pentru vechimea în muncă din momentul solicitării - 07 august 2017, deoarece la situația concedierii din serviciu Andrei Cucta nu a acumulat stagiul necesar de 23 de ani, 3 luni și 15 zile pentru stabilirea pensiei.

Curtea de Apel Chișinău a concluzionat că în stagiul de muncă necesar pentru stabilirea pensiei nu poate fi inclusă perioada suspendării din funcție a lui Andrei Cucta de la 14 februarie 2014 până la 20 iunie 2017, în legătură cu atragerea acestuia la răspundere penală. La data adoptării deciziei Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. 24, cauza penală nu a fost finalizată cu o sentință de achitare irevocabilă și respectiv Andrei Cucta nu a fost repus în drepturi.

Instanța de apel a conchis ca fiind neîntemeiată pretenția lui Andrei Cucta privind stabilirea și achitarea pensiei pentru vechimea în muncă din momentul solicitării - 07 august 2017, atât timp cât nu a demonstrat că la data respectivă deținea stagiul necesar pentru stabilirea pensiei. În temeiul art. 6 lit. a)-d) din Legea nr. 1545

din 25 februarie 1998 suspendarea ilegală din lucru va fi calculată în vechimea în muncă, cu stabilirea pensiei pentru limita de vârstă, numai în situația în care sentința emisă în cauza penală intentată în privința lui Andrei Cucta va deveni definitivă și irevocabilă.

Respectiv și pretențiile privind încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată fiind pretenții subsecvente pretenției privind anularea actului administrativ au fost respinse ca neîntemeiate.

Împotriva deciziei instanței de apel, la data de 09 ianuarie 2020 a depus recurs Andrei Cucta, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea integrală a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului Andrei Cucta a susținut circumstanțele de fapt indicate în cererea de chemare în judecată, totodată a indicat că instanța de apel a încălcat esențial și aplicat eronat normele de drept material, deoarece prin prisma art. 7, lit. b) din Legea nr.1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, persoana fizică poate să i se restituie pensia și alte plăți sistate etc, însă în cazul său pensia nici nu a fost stabilită de către Casa Națională de Asigurări Sociale. Prin urmare, Legea nr.1545 din 25 februarie 1998 nu este aplicabilă la caz, la momentul actual, mai mult ca atât, este un drept al său și nu o obligație.

Andrei Cucta a mai menționat că s-a conformat indicațiilor instanței de recurs stabilite prin decizia Curții Supreme de Justiție din 18 septembrie 2019 și a prezentat sentința de achitare în privința acestuia adoptată de Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 11 iulie 2019, care prin prisma art. 130, alin. (1-3) din Codul de procedură civilă urmează să fie apreciată de către instanța judecătorească după intima ei convingere.

În opinia recurentului acesta s-a conformat prevederilor legale și a dovedit dreptul său de a i se stabili și achita pensia pentru vechimea în muncă. Totodată, având în vedere, că pe o perioadă de trei ani nu a fost luată nici o decizie pe acest caz, acesta fiind suspendat din funcție, recompensele bănești primite în ultimul an de serviciu efectiv prestat au fost plătite în perioada 14 februarie 2013- 14 februarie 2014. Astfel, acesta a solicitat anume din aceste sume efectiv plătite să i se calculeze și achite pensia în conformitate cu prevederile art.44 alin.2 din Legea nr.1544 din 23 iunie 1993.

În întâmpinarea recursului depus de către Andrei Cucta, Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a depus referință, prin care a menționat că având calitatea procesuală de intervenient accesoriu (terț) este în imposibilitate să-și expună poziția asupra legalității sau ilegalității deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2019 din considerentele că Andrei Cucta a înaintat pretenții numai către Casa Națională de Asigurări Sociale. Prin urmare, Inspectoratul General al Poliției nu poate la moment să depună o poziție referitor la pretențiile de fapt ale acțiunii și probele aduse împotriva fiecărei revendicări, ori expunerea asupra revendicărilor înaintate împotriva altui pârât ar duce la încălcarea drepturilor Casei Naționale de Asigurări Sociale de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.

Efectuând controlul judiciar al hotărârilor contestate prin prisma argumentelor expuse în recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova. În conformitate cu art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258, alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Astfel, din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată după intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Prin urmare, legalitatea procedurilor, care au urmat după punerea în aplicare a Codului administrativ se vor verifica prin prisma Codului administrativ și aici instanța de recurs cu referire la termenul de depunere a recursului reține că conform art. 245, alin. (1) din Codul administrativ recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Potrivit art. 245, alin. (2) din Codul administrativ motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 05 noiembrie 2019, copia deciziei expediată în adresa recurentului la data de 10 decembrie 2019. Potrivit adeverinței din data de 26 decembrie 2019 a oficiului poștal, trimiterea poștală nr. DS2035902915AS nu a fost reclamată de către Andrei Cucta. (f.d. 226, vol.II)

Andrei Cucta în conformitate cu prevederile art. 245 din Codul administrativ a depus recurs la data de 09 ianuarie 2020 în termen.

Fiindcă fondul cauzei a fost examinat prin prisma Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 și prevederilor din Codul de procedură civilă, instanța la soluționarea recursurilor se va conduce tot de aceste prevederi.

Astfel, examinând temeiurile recursului depus de către Andrei Cucta în raport cu materialele cauzei de contencios administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că Andrei Cucta a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi

reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recursuri nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Andrei Cucta asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Andrei Cucta, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Andrei Cucta, inadmisibil.

În conformitate cu art.193, art. 195, art. 230 și art. 258, alin. (3) din Codul administrativ, art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Andrei Cucta, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca- Doneva

judecătorii

Nicolae Craiu

Maria Ghervas